

ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลกุ้งทอง
เรื่องการควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์

พ.ศ. ๒๕๖๑

องค์การบริหารส่วนตำบลกุ้งทอง
อำเภอเชียงยืน จังหวัดมหาสารคาม

ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลกุ้งทอง
เรื่องการควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์

พ.ศ. ๒๕๖๑

องค์การบริหารส่วนตำบลกุ้งทอง
อำเภอเชียงยืน จังหวัดมหาสารคาม

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลทุ่ง
เรื่อง ควบคุมการฆ่าสัตว์และการจำหน่ายเนื้อสัตว์

พ.ศ. ๒๕๖๑

หลักการ

เพื่อให้มีข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลทุ่ง เรื่อง ควบคุมการฆ่าสัตว์และการจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๑ ไว้บังคับใช้ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลทุ่ง

เหตุผล

เพื่อประโยชน์แก่การควบคุมกิจการการฆ่าสัตว์และการจำหน่ายเนื้อสัตว์ในเขตพื้นที่ องค์การบริหารส่วนตำบลทุ่ง จึงจำเป็นต้องกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไขและอัตราค่าบริการ เกี่ยวกับการควบคุมการฆ่าสัตว์และ จำหน่ายเนื้อสัตว์ โดยตราเป็นข้อบัญญัติเพื่อบังคับใช้ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลทุ่ง โดยอาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๕๒ ประกอบมาตรา ๓๒ มาตรา ๕๔ มาตรา ๕๕ มาตรา ๕๘ มาตรา ๖๓ และมาตรา ๖๕ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ อันเป็นพระราชบัญญัติที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๒ มาตรา ๓๓ มาตรา ๓๔ มาตรา ๔๑ และมาตรา ๔๓ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ประกอบมาตรา ๕ มาตรา ๑๓ มาตรา ๑๔ มาตรา ๓๐ และมาตรา ๓๑ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ.๒๕๕๙ นายกอง้องการบริหารส่วนตำบลทุ่ง จึงเสนอร่างข้อบัญญัตินี้เพื่อให้สภาองค์การบริหารส่วนตำบลทุ่ง พิจารณาเห็นชอบในการใช้ข้อบัญญัติตำบลนี้บังคับในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลทุ่ง

ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลทุ่ง
เรื่อง ควบคุมการฆ่าสัตว์และการจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๑

โดยที่เป็นการสมควรตราข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลทุ่ง ควบคุมการฆ่าสัตว์และการ
จำหน่ายเนื้อสัตว์

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล
พ.ศ. ๒๕๓๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๓๒ ประกอบมาตรา ๓๒ มาตรา ๕๔ มาตรา ๕๕ มาตรา ๕๘
มาตรา ๖๓ และมาตรา ๖๕ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ อันเป็นพระราชบัญญัติที่มีบทบัญญัติ
บางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๒ มาตรา ๓๓ มาตรา
๓๔ มาตรา ๔๑ และมาตรา ๔๓ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ประกอบมาตรา ๔ มาตรา ๑๓ มาตรา ๑๔
มาตรา ๓๐ และมาตรา ๓๑ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๙ องค์การ
บริหารส่วนตำบลทุ่ง โดยความเห็นชอบของสภาองค์การบริหารส่วนตำบลทุ่ง และนายอำเภอเชียงใหม่ จึงตรา
ข้อบัญญัติไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบัญญัตินี้เรียกว่า “ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลทุ่ง เรื่อง ควบคุมการฆ่าสัตว์และ
การจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๑

ข้อ ๒ ข้อบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลทุ่ง นับตั้งแต่ได้ปิดประกาศโดย
เปิดเผยไว้ ณ ที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบลทุ่ง แล้ว ๓๐ วัน

ข้อ ๓ บรรดาข้อบัญญัติ ประกาศ ระเบียบ หรือคำสั่งอื่นใดในส่วนที่ได้ตราไว้แล้วซึ่งขัดหรือแย้งกับ
ข้อบัญญัตินี้ ให้ใช้ข้อบัญญัตินี้แทน

ข้อ ๔ ในข้อบัญญัตินี้

“สัตว์” หมายความว่า สัตว์ที่มีใช้สัตว์ป่า และหมายความเฉพาะ โค กระบือ แพะ แกะ สุกร และสัตว์
อื่น ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

“เนื้อสัตว์” หมายความว่า เนื้อหรือส่วนอื่นของสัตว์ที่ตายแล้ว ซึ่งมีได้ปรุงแต่งให้เป็นอาหารหรือมิได้
ปรุงแต่งเพื่อให้คงอยู่ไม่เปื่อยเน่า ทั้งที่ชำแหละแล้วและยังมิได้ชำแหละ

“โรงพักสัตว์” หมายความว่า สถานที่พักสัตว์หรือกักสัตว์ก่อนทำการฆ่า

“โรงฆ่าสัตว์” หมายความว่า สถานที่ที่กำหนดให้ทำการฆ่าสัตว์ตามพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์
เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๙

“พนักงานตรวจโรคสัตว์” หมายความว่า ผู้ซึ่งผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น แต่งตั้งให้มีอำนาจ
หน้าที่ตรวจโรคสัตว์หรือตรวจเนื้อสัตว์ ตามพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์เพื่อจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๙

“พนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า ผู้ซึ่งผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์เพื่อจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๙

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า นายกองค้การบริหารส่วนตำบลกู่ทอง

“นายทะเบียน” หมายความว่า ผู้ซึ่งอธิบดีแต่งตั้งให้เป็นนายทะเบียนประจำจังหวัด

ข้อ ๕ ให้กิจการโรงฆ่าสัตว์ เป็นกิจการที่ต้องมีการควบคุมภายในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลกู่ทอง

ข้อ ๖ สถานประกอบกิจการที่ต้องมีการควบคุมตามข้อบัญญัตินี้ที่ตั้งอยู่ในเขตที่กฎหมายว่าด้วยการผังเมือง หรือกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารมีผลใช้บังคับ หรือสถานประกอบกิจการใดที่เข้าข่ายเป็นโรงงาน หรือมีการประกอบกิจการเกี่ยวกับวัตถุอันตราย จะต้องปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยการนั้นและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องด้วยแล้วแต่กรณี

หมวด ๑

สถานที่ตั้ง ลักษณะอาคาร และการสุขาภิบาล

ข้อ ๗ โรงฆ่าสัตว์และโรงพักสัตว์ต้องตั้งอยู่ห่างจากชุมชน วัด ศาสนสถาน โบราณสถาน โรงเรียน สถาบันการศึกษา โรงพยาบาล หอพัก หรือสถานที่อื่นๆ ตามกฎหมายว่าด้วยโรงงานและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้ เพื่อป้องกันอันตรายต่อสุขภาพอนามัย อันก่อให้เกิดเหตุเดือดร้อนรำคาญแก่ประชาชนผู้อยู่อาศัยใกล้เคียง

ข้อ ๘ โรงฆ่าสัตว์และโรงพักสัตว์ต้องมีลักษณะอาคารตามหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

(๑) พื้นห้องฆ่าสัตว์ต้องเป็นพื้นคอนกรีตหรือวัสดุที่ไม่ดูดซึมน้ำ ไม่ดูดกลิ่น ไม่เป็นพิษ ไม่มีรอยแตก ไม่ลื่น พื้นต้องลาดเอียง ไม่มีน้ำขัง ให้ถูกต้องตามมาตรฐานของกรมปศุสัตว์และมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ (มกอช.) และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

(๒) ฝาผนังและเพดานห้องฆ่าสัตว์ ให้ใช้วัสดุที่มีผิวเรียบเพื่อป้องกันมิให้เกิดสิ่งสกปรกเกาะติดได้และต้อง เป็นวัสดุที่ล้างและความสะอาดได้ง่าย ให้ถูกต้องตามมาตรฐานของกรมปศุสัตว์และมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ (มกอช.) และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

(๓) มีห้องเก็บอุปกรณ์ เครื่องมือเครื่องใช้ โดยเฉพาะและห้องน้ำ ห้องส้วมต้องแยกออกเป็นสัดส่วนต่างหาก ให้ถูกต้องตามมาตรฐานของกรมปศุสัตว์และมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ (มกอช.) และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

(๔) มีแสงสว่างทั้งที่เป็นแสงธรรมชาติ และแสงไฟฟ้าเพียงพอไม่น้อยกว่า ๒๐๐ ลักซ์ โดยไม่ทำให้การมองเห็นสีของเนื้อสัตว์เปลี่ยนไป ให้ถูกต้องตามมาตรฐานของกรมปศุสัตว์และมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ (มกอช.) และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

(๕) จัดให้มีการระบายอากาศที่เหมาะสม โดยที่ช่องระบายอากาศไม่น้อยกว่า ๑ ใน ๑๐ ของพื้นที่ห้อง หรืออาจจัดให้มีพัดลมระบายอากาศเพิ่มเติมได้ตามความจำเป็น ให้ถูกต้องตามมาตรฐานของกรมปศุสัตว์และมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ (มกอช.) และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

(๖) เครื่องมือที่ติดตั้งประจำที่ต้องติดตั้งให้ห่างจากฝาผนังหรือเพดานอย่างน้อย ๓๐ เซนติเมตร เพื่อความสะดวกต่อการตรวจสอบและทำความสะอาด ให้ถูกต้องตามมาตรฐานของกรมปศุสัตว์และมาตรฐานสินค้าเกษตร และอาหารแห่งชาติ (มกอช.) และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

ข้อ ๙ โรงฆ่าสัตว์ที่พนักงานโรงฆ่าอาจเปราะเปื้อนจากสารเคมี วัตถุอันตรายหรือสิ่งอื่นใดอันอาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพต้องจัดให้มีที่อาบน้ำลูกเดิน ที่ล้างตาถูกเดิน ตามความจำเป็นและเหมาะสมกับคุณสมบัติของวัตถุอันตรายและขนาดของการประกอบกิจการตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยวัตถุอันตรายและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

ข้อ ๑๐ โรงฆ่าสัตว์และโรงพักสัตว์ต้องมีการเก็บ รวบรวม หรือกำจัดมูลฝอยที่ถูกสุขลักษณะและการป้องกันเหตุรำคาญ ดังนี้

(๑) มีภาชนะบรรจุหรือภาชนะรองรับที่เหมาะสมและเพียงพอกับปริมาณและประเภทมูลฝอย รวมทั้งมีการทำความสะอาดภาชนะบรรจุหรือภาชนะรองรับและบริเวณที่เก็บภาชนะนั้นอยู่เสมอ

(๒) ในกรณีที่มีการกำจัดเอง ต้องได้รับความเห็นชอบจากพนักงานเจ้าหน้าที่และต้องดำเนินการให้ถูกต้อง ตามข้อบัญญัติว่าด้วยการกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย

(๓) กรณีที่มีมูลฝอยที่ปนเปื้อนสารพิษหรือวัตถุอันตรายหรือสิ่งอื่นใดที่อาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพหรือมีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม จะต้องดำเนินการตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

(๔) มีการกำจัดกลิ่นหรือเสียงที่เกิดขึ้นจากโรงฆ่าสัตว์โรงพักสัตว์และการฆ่าสัตว์ โดยมีให้เป็นเหตุรำคาญ หรืออาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพของประชาชนที่อาศัยอยู่ในบริเวณใกล้เคียง

(๕) มีระบบระบายน้ำทิ้งที่มีประสิทธิภาพ และห้ามระบายน้ำทิ้งออกจากโรงฆ่าสัตว์ โรงพักสัตว์จนกว่าจะมีการบำบัดน้ำเสีย

(๖) ต้องมีบ่อบำบัดน้ำเสียที่มีคุณภาพและห่างจากอาคารผลิตพอสมควร

ข้อ ๑๑ สถานที่ประกอบกิจการต้องมีการป้องกันและกำจัดแมลงและสัตว์ที่เป็นพาหะของโรคติดต่อให้ถูกต้องตามหลักวิชาการสุขาภิบาลสิ่งแวดล้อม ดังนี้

(๑) ต้องมีการกำจัดแมลง นก สัตว์ ประเภทฟันแทะ และสัตว์มีพิษทั้งภายในและบริเวณโรงพักสัตว์อย่างสม่ำเสมอ

(๒) ยาฆ่าแมลงจะต้องเป็นชนิดที่กฎหมายให้ใช้ในโรงงานผลิตภัณฑ์อาหาร และใช้อย่างระมัดระวังไม่ให้ ปนเปื้อนกับเนื้อสัตว์ และปฏิบัติตามคำแนะนำการใช้ยา อย่างเคร่งครัด

ข้อ ๑๒ โรงฆ่าสัตว์และโรงพักสัตว์ต้องจัดวางสิ่งของให้เป็นระเบียบเรียบร้อย ปลอดภัยเป็นสัดส่วน และ ต้องรักษาความสะอาดอยู่เสมอ ดังนี้

(๑) เครื่องมือ อุปกรณ์ โต๊ะ หรืออุปกรณ์ที่เกี่ยวข้องในโรงฆ่าสัตว์ โรงพักสัตว์ ต้องทำความสะอาด และฆ่า เชื้อโรค ก่อนและหลังปฏิบัติงาน ระหว่างปฏิบัติงานต้องทำความสะอาด

(๒) จัดให้มีการทำความสะอาดโรงฆ่าสัตว์เป็นประจำทุกวัน ประจำสัปดาห์หลังการฆ่าสัตว์ หากพบว่ามีโรคระบาดสัตว์ให้ทำการฆ่าเชื้อโรค และทำความสะอาดโรงฆ่าสัตว์ รวมถึงแจ้งพนักงานเจ้าหน้าที่ทราบทันทีเพื่อป้องกันโรคระบาดสัตว์

(๓) สบู่ สารซักฟอกและสารฆ่าเชื้อโรคต้องเป็นชนิดที่กฎหมายอนุญาตให้ใช้ในโรงงานผลิตภัณฑ์อาหาร และต้องระมัดระวังไม่ให้ปนเปื้อนกับเนื้อสัตว์

(๔) น้ำที่ใช้ล้างซากสัตว์และน้ำแข็งที่ใช้รักษาคุณภาพเนื้อสัตว์ต้องสะอาด ตามมาตรฐานที่กฎหมายกำหนดและมีอย่างเพียงพอ

หมวด ๒

การอาชีวอนามัยและความปลอดภัย

ข้อ ๑๓ สถานประกอบกิจการต้องมีมาตรการความปลอดภัยในการทำงานและปฏิบัติให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงานและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

ข้อ ๑๔ สถานประกอบกิจการต้องจัดให้มีการป้องกันเพื่อความปลอดภัยดังนี้

(๑) มีเครื่องดับเพลิง ตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

(๒) กรณีที่มีวัตถุอันตราย ต้องมีสถานที่ที่ปลอดภัยสำหรับเก็บรักษาวัตถุอันตรายหรือสิ่งของที่อาจก่อให้เกิดอันตรายหรืออัคคีภัยได้ง่ายไว้โดยเฉพาะ ตามกฎหมายว่าด้วยวัตถุอันตรายและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

หมวด ๓

การควบคุมของเสีย มลพิษหรือสิ่งใด ๆ

ที่เกิดจากการประกอบกิจการของสถานประกอบกิจการ

ข้อ ๑๕ สถานประกอบกิจการใดที่การประกอบกิจการอาจก่อให้เกิดมลพิษทางเสียงหรือความสั่นสะเทือน มลพิษทางอากาศ มลพิษทางน้ำ ของเสียอันตราย หรือมีการใช้สารเคมีหรือวัตถุอันตราย จะต้องดำเนินการควบคุมและป้องกันมิให้เกิดผลกระทบจนเป็นเหตุรำคาญ หรือเป็นอันตรายต่อสุขภาพของคนงานและผู้อยู่อาศัยบริเวณใกล้เคียง

หมวด ๔

ใบอนุญาต

ข้อ ๑๖ เมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวัน นับแต่วันที่ข้อบัญญัตินี้มีผลบังคับใช้ห้ามมิให้ผู้ใดประกอบกิจการตามที่ ต้องมีการควบคุมตามข้อ ๕ ในลักษณะที่เป็นการค้า เว้นแต่ จะได้รับใบอนุญาตจากนายทะเบียน

ข้อ ๑๗ ผู้ใดประสงค์จะประกอบกิจการตามที่ต้องมีการควบคุมตามข้อ ๕ ในลักษณะที่เป็นการค้า ให้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตต่อนายทะเบียน ตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๙

ข้อ ๑๘ ผู้ได้รับใบอนุญาตต้องแสดงใบอนุญาตไว้โดยเปิดเผยและเห็นได้ง่าย ณ สถานที่ประกอบกิจการตลอดเวลาที่ประกอบกิจการ

(๒) จัดให้มีการทำความสะอาดโรงฆ่าสัตว์เป็นประจำทุกวัน ประจำสัปดาห์หลังการฆ่าสัตว์ หากพบว่า มีโรคระบาดสัตว์ให้ทำการฆ่าเชื้อโรค และทำความสะอาดโรงฆ่าสัตว์ รวมถึงแจ้งพนักงานเจ้าหน้าที่ทราบทันทีเพื่อ ป้องกันโรคระบาดสัตว์

(๓) สบู่ สารซักฟอกและสารฆ่าเชื้อโรคต้องเป็นชนิดที่กฎหมายอนุญาตให้ใช้ในโรงงานผลิตภัณฑ์อาหาร และต้องระมัดระวังไม่ให้ปนเปื้อนกับเนื้อสัตว์

(๔) น้ำที่ใช้ล้างซากสัตว์และน้ำแข็งที่ใช้รักษาคุณภาพเนื้อสัตว์ต้องสะอาด ตามมาตรฐานที่กฎหมาย กำหนดและมีย่างเพียงพอ

หมวด ๒

การอาชีวอนามัยและความปลอดภัย

ข้อ ๑๓ สถานประกอบกิจการต้องมีมาตรการความปลอดภัยในการทำงานและปฏิบัติให้เป็นไปตาม กฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงานและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

ข้อ ๑๔ สถานประกอบกิจการต้องจัดให้มีการป้องกันเพื่อความปลอดภัยดังนี้

(๑) มีเครื่องดับเพลิง ตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

(๒) กรณีที่มีวัตถุอันตราย ต้องมีสถานที่ที่ปลอดภัยสำหรับเก็บรักษาวัตถุอันตรายหรือสิ่งของที่อาจ ก่อให้เกิดอันตรายหรืออန္คิภัยได้ง่ายไว้โดยเฉพาะ ตามกฎหมายว่าด้วยวัตถุอันตรายและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

หมวด ๓

การควบคุมของเสีย มลพิษหรือสิ่งใด ๆ

ที่เกิดจากการประกอบกิจการของสถานประกอบกิจการ

ข้อ ๑๕ สถานประกอบกิจการใดที่การประกอบกิจการอาจก่อให้เกิดมลพิษทางเสียงหรือความ สั่นสะเทือน มลพิษทางอากาศ มลพิษทางน้ำ ของเสียอันตราย หรือมีการใช้สารเคมีหรือวัตถุอันตราย จะต้อง ดำเนินการควบคุมและป้องกันมิให้เกิดผลกระทบจนเป็นเหตุรำคาญ หรือเป็นอันตรายต่อสุขภาพของคนงานและผู้อยู่ อาศัยบริเวณใกล้เคียง

หมวด ๔

ใบอนุญาต

ข้อ ๑๖ เมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวัน นับแต่วันที่ข้อบัญญัตินี้มีผลบังคับใช้ห้ามมิให้ผู้ใดประกอบกิจการ ตามที่ ต้องมีการควบคุมตามข้อ ๕ ในลักษณะที่เป็นการค้า เว้นแต่ จะได้รับใบอนุญาตจากนายทะเบียน

ข้อ ๑๗ ผู้ใดประสงค์จะประกอบกิจการตามที่ต้องมีการควบคุมตามข้อ ๕ ในลักษณะที่เป็นการค้า ให้ ยื่นคำขอรับใบอนุญาตต่อนายทะเบียน ตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่าย เนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๙

ข้อ ๑๘ ผู้ได้รับใบอนุญาตต้องแสดงใบอนุญาตไว้โดยเปิดเผยและเห็นได้ง่าย ณ สถานที่ประกอบกิจการ ตลอดเวลาที่ประกอบกิจการ

ข้อ ๑๙ ในกรณีใบอนุญาตสูญหาย เสียหาย หรือถูกทำลาย ให้ผู้รับใบอนุญาตยื่นคำขอรับใบแทน ใบอนุญาตต่อนายทะเบียนภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ใบอนุญาตสูญหาย เสียหาย หรือถูกทำลาย การออกใบ แทน ใบอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

หมวด ๕

การขออนุญาตฆ่าสัตว์

ข้อ ๒๐ ผู้ใดมีความประสงค์จะฆ่าสัตว์ให้แจ้งจำนวนสัตว์ที่จะฆ่า วันและเวลาที่จะดำเนินการฆ่า และ ชื่อของโรงฆ่าสัตว์ ตามแบบที่กำหนดไว้ท้ายข้อบัญญัตินี้ ต่อพนักงานท้องถิ่น และเสียอากรการฆ่าสัตว์ตามอัตราที่ กำหนดไว้ท้ายข้อบัญญัตินี้

เมื่อพนักงานท้องถิ่น ได้รับแจ้งตามวรรคหนึ่ง ให้พนักงานท้องถิ่นออกหลักฐานการรับแจ้งเป็นหนังสือ ให้แก่ผู้ประสงค์จะฆ่าสัตว์ โดยกำหนด วัน และเวลา ในการฆ่าดังกล่าว ตามแบบที่กำหนดไว้ท้ายข้อบัญญัตินี้

ข้อ ๒๑ ในกรณีต่อไปนี้ จะฆ่าสัตว์นอกโรงฆ่าสัตว์ได้แต่ต้องปฏิบัติตามข้อกำหนดในกฎกระทรวง ดังนี้

(๑) การฆ่าสัตว์ซึ่งต้องฆ่า ณ ที่ใดที่หนึ่งโดยเฉพาะ ตามพิธีกรรมทางศาสนา

(๒) การฆ่าสัตว์ในท้องที่ซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดแห่งท้องที่นั้นประกาศเป็นครั้งคราวว่าเป็นท้องที่กักตุน และจำเป็นต้องฆ่าสัตว์ในท้องที่นั้น

(๓) การฆ่าสัตว์ในกรณีที่มีเหตุสมควรเป็นพิเศษ

ข้อ ๒๒ ให้ผู้ประสงค์จะฆ่าสัตว์ นำสัตว์ไปยังโรงพักสัตว์และจะต้องฆ่าสัตว์นั้นในโรงฆ่าสัตว์ตามวัน และเวลา ที่พนักงานท้องถิ่นกำหนดตาม ข้อ ๒๐ วรรคสอง

ข้อ ๒๓ ห้ามมิให้ผู้ใดนำสัตว์ออกจากโรงพักสัตว์หรือโรงฆ่าสัตว์ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากพนักงาน ตรวจโรคสัตว์

ข้อ ๒๔ ห้ามมิให้ผู้ใด จำหน่าย หรือมิไว้เพื่อจำหน่ายซึ่งเนื้อสัตว์ที่ถูกฆ่าโดยมิได้มีการแจ้งตามข้อ ๒๐ วรรคหนึ่ง

ข้อ ๒๕ ในกรณีที่พนักงานตรวจโรคสัตว์ มีเหตุควรสงสัยว่าสัตว์ที่จะฆ่านั้นเป็นโรค หรือมีสารตกค้างที่ เป็นอันตรายต่อผู้บริโภค หรือมีลักษณะไม่เหมาะสมที่จะใช้เนื้อสัตว์นั้นเป็นอาหาร ให้พนักงานตรวจโรคสัตว์ มี อำนาจสั่งงดการฆ่าสัตว์และแยกสัตว์นั้นไว้เพื่อตรวจพิสูจน์ได้

ในกรณีที่ได้ทำการตรวจพิสูจน์แล้วพบว่าสัตว์ที่จะฆ่านั้นไม่เป็นโรค ไม่มีสารตกค้างที่เป็นอันตรายต่อ ผู้บริโภค หรือมีความเหมาะสมที่จะใช้เนื้อสัตว์นั้นเป็นอาหาร ให้พนักงานตรวจโรคสัตว์มีคำสั่งให้ฆ่าสัตว์นั้นได้

ในกรณีที่ปรากฏว่าสัตว์ที่จะฆ่านั้นเป็นโรค หรือมีสารตกค้างที่เป็นอันตรายต่อผู้บริโภคหรือมีลักษณะไม่ เหมาะสมที่จะใช้เนื้อสัตว์นั้นเป็นอาหาร ให้พนักงานตรวจโรคสัตว์มีคำสั่งงดการฆ่าสัตว์นั้น และแจ้งต่อพนักงาน ท้องถิ่นหรือพนักงานเจ้าหน้าที่แล้วแต่กรณี เพื่อคืนเงินค่าอากรและค่าธรรมเนียมแก่ผู้ประสงค์จะฆ่าสัตว์นั้น

ข้อ ๒๖ เมื่อได้ฆ่าสัตว์แล้ว ห้ามมิให้ผู้ใดนำเนื้อสัตว์ออกจากโรงฆ่าสัตว์ก่อนที่พนักงานตรวจโรคสัตว์ ประทับตรารับรองให้จำหน่ายเนื้อสัตว์นั้นแล้ว

ในกรณีที่ปรากฏว่าสัตว์ที่ฆ่านั้นเป็นโรค หรือมีสารตกค้างที่เป็นอันตรายต่อผู้บริโภค หรือมีลักษณะ ไม่เหมาะสมที่จะใช้เนื้อสัตว์นั้นเป็นอาหาร ให้พนักงานตรวจโรคสัตว์มีอำนาจทำลายเนื้อสัตว์นั้นทั้งหมด หรือบางส่วน หรือสั่งให้จัดทำให้เป็นเนื้อสัตว์ที่เหมาะสมสำหรับการบริโภคก่อนได้

ข้อ ๒๗ ผู้ใดประสงค์จะจำหน่ายเนื้อสัตว์ของสัตว์ที่ตายโดยมิได้ถูกฆ่าตามพระราชบัญญัตินี้ ให้นำเนื้อสัตว์นั้น ซึ่งอยู่ในสภาพที่ยังมิได้ชำแหละและตัดแต่งเนื้อสัตว์ไปให้พนักงานตรวจโรคสัตว์ตรวจ หรือในกรณีที่ไม่สามารถนำเนื้อสัตว์ไปให้พนักงานตรวจโรคสัตว์ตรวจได้ จะขอให้พนักงานตรวจโรคสัตว์ไปตรวจเนื้อสัตว์นั้นก็ได้ ทั้งนี้ ต้องเสียค่าธรรมเนียมการรับรองให้จำหน่ายเนื้อสัตว์ ตามอัตราที่กำหนดไว้ท้ายข้อบัญญัตินี้

เมื่อพนักงานตรวจโรคสัตว์ได้ตรวจแล้วเห็นว่าเป็นเนื้อสัตว์ที่ควรใช้เป็นอาหารได้ ก็ให้พนักงานตรวจโรคสัตว์ประทับตรารับรองให้จำหน่ายเนื้อสัตว์ได้ ในกรณีที่พนักงานตรวจโรคสัตว์เห็นว่าไม่เหมาะสมที่จะใช้เนื้อสัตว์นั้นเป็นอาหารให้นำข้อ ๒๕ วรรคสาม มาบังคับใช้โดยอนุโลม

ข้อ ๒๘ บรรดาค่าอากร ค่าธรรมเนียมและค่าปรับตามข้อบัญญัตินี้ ให้เป็นรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งทอง

ข้อ ๒๙ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามข้อบัญญัตินี้ ต้องระวางโทษตามที่กำหนดไว้ในบทกำหนดโทษแห่งพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๙

ข้อ ๓๐ ให้นายกองการบริหารส่วนตำบลทุ่งทอง เป็นผู้รักษาการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้ และให้ มีอำนาจออกระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่งเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้

ประกาศ ณ วันที่ ๒๒ เดือน มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๑

(ลงชื่อ)

(นางสาวเข็มพร สิงห์ทรงพล)

รองปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล รักษาราชการแทน

ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล ปฏิบัติหน้าที่

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งทอง

- ๖๖๖๖

(นายเนตรสุเทพ สุ่มมาตย์)

นายอำเภอเชียงยืน

บัญชีอัตราอากรและค่าธรรมเนียม

ท้ายข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งทอง

เรื่อง ควบคุมการฆ่าสัตว์และการจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ.๒๕๖๑

๑. อากรการฆ่าสัตว์

โค	ตัวละ	๑๒	บาท
กระบือ	ตัวละ	๑๕	บาท
สุกร	ตัวละ	๑๐	บาท
สุกรที่มีน้ำหนักต่ำกว่า ๒๒.๕ กิโลกรัม	ตัวละ	๕	บาท
แพะหรือแกะ	ตัวละ	๔	บาท
สัตว์อื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง	ตัวละ	๔	บาท

๒. ค่าธรรมเนียมโรงฆ่าสัตว์

โค	ตัวละ	๑๒	บาท
กระบือ	ตัวละ	๑๕	บาท
สุกร	ตัวละ	๑๐	บาท
สุกรที่มีน้ำหนักต่ำกว่า ๒๒.๕ กิโลกรัม	ตัวละ	๕	บาท
แพะหรือแกะ	ตัวละ	๔	บาท
สัตว์อื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง	ตัวละ	๓	บาท

๓. ค่าธรรมเนียมโรงพักสัตว์

๔. ค่าธรรมเนียมการประทับตรารับรองให้จำหน่ายเนื้อสัตว์ของสัตว์ที่ตายเองหรือที่มีได้ถูกฆ่าตามข้อบัญญัตินี้

(๓) ค่าพาหนะของพนักงานตรวจโรคสัตว์ ตามระเบียบว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการของทางราชการ

(๒) ค่าเบี้ยเลี้ยงของพนักงานตรวจโรคสัตว์ ตามระเบียบว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการของทางราชการ

(๑) ค่าธรรมเนียมการประทับตรารับรองให้จำหน่ายเนื้อสัตว์

โค	ตัวละ	๑๒	บาท
กระบือ	ตัวละ	๑๕	บาท
สุกร	ตัวละ	๑๐	บาท
สุกรที่มีน้ำหนักต่ำกว่า ๒๒.๕ กิโลกรัม	ตัวละ	๕	บาท
แพะหรือแกะ	ตัวละ	๔	บาท
สัตว์อื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง	ตัวละ	๔	บาท

เลขที่.....

แบบแจ้งและตอบรับการแจ้งการฆ่าสัตว์

เขียนที่.....

วัน.....เดือน.....พ.ศ.....

เรื่อง แจ้งการฆ่าสัตว์

เรียน

ข้าพเจ้า..... อายุ.....ปี บัตรประชาชนเลขที่.....
.....อยู่บ้านเลขที่.....ตรอก/ซอย.....ถนน.....หมู่ที่.....
ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....
หมายเลขโทรศัพท์.....มีความประสงค์จะฆ่าสัตว์ชนิด.....จำนวน.....ตัว ในวันที่.....
ตั้งแต่เวลา.....น. ถึง เวลา.....น. ณ โรงฆ่าสัตว์/สถานที่.....ประเภทโรงฆ่าสัตว์
เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ ภายในประเทศ
 เพื่อการส่งออกด้วย

ใบอนุญาตประกอบกิจการฆ่าสัตว์เลขที่.....ตั้งอยู่เลขที่.....ตรอก/ซอย.....
ถนน.....หมู่ที่.....ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....
จังหวัด.....หมายเลขโทรศัพท์.....มีรายละเอียดแหล่งที่มาของสัตว์ ดังนี้

๑. ชื่อฟาร์ม/ชื่อผู้ประกอบการ.....
ที่ตั้งฟาร์มเลขที่.....หมู่ที่.....ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....
เลขทะเบียนฟาร์มมาตรฐาน ที่.....(ถ้ามี) จำนวน.....ตัว

๒. กรณีสัตว์ที่จะฆ่ามีแหล่งที่มาหลายแห่ง โปรดระบุตามเอกสารแนบท้าย

ขอแสดงความนับถือ

.....
(.....)

ผู้แจ้ง

แบบตอบรับการแจ้งการฆ่าสัตว์

หนังสือฉบับนี้ให้ไว้เพื่อรับรองว่า.....ได้แจ้งความประสงค์จะฆ่าสัตว์
ชนิด.....จำนวน.....ตัว ณ โรงฆ่าสัตว์/สถานที่.....ใบอนุญาตประกอบกิจการฆ่าสัตว์
เลขที่.....ในวันที่.....ระหว่างเวลา.....น. และชำระอากรการฆ่าสัตว์ต่อพนักงานท้องถิ่น
เรียบร้อยแล้ว ตามใบเสร็จรับเงิน.....แล้ว

ให้ไว้ ณ วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ลงชื่อ.....ผู้รับแจ้ง
(.....)
พนักงานท้องถิ่น/พนักงานเจ้าหน้าที่

๑) แบบตอบรับการแจ้งการฆ่าสัตว์ มีกำหนดระยะเวลาไม่เกิน ๓ วัน
๒) เอกสารคืนฉบับเก็บไว้ที่พนักงานท้องถิ่น
๓) ขอสงวนสิทธิ์ให้ผู้แจ้งการฆ่าสัตว์ ผู้ประกอบกิจการฆ่าสัตว์ และพนักงานเจ้าหน้าที่ (กรณีการฆ่าสัตว์เพื่อส่งออกด้วย)